

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecător

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nina Niculcea către Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Wall Coninvest & Co” cu privire la obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost restituit apelul Consiliului Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a ă :

La 20 septembrie 2017, Nina Niculcea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Wall Coninvest & Co” cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

Prin hotărârea din 08 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Nina Niculcea. S-a constatat faptul nesoluționării în termen de către Consiliul mun. Chișinău a cererii nr. 5608/17 din 25 iulie 2017. S-a obligat Consiliul mun. Chișinău să adopte actul administrativ, și anume decizia privind vânzarea la preț normativ Ninei Niculcea a terenului aferent construcției cu nr. cadastral XXX, XXX și XXX din str. Calea Moșilor, mun. Chișinău.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 08 decembrie 2017, la 11 aprilie 2018 Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, prin intermediul reprezentantului Tudor Tofan, au contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost restituit apelul Consiliului Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 20 iulie 2018, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău au contestat cu recurs încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea respectivă.

În motivarea cererii de recurs s-au invocat argumente cu privire la încălcarea competenței teritoriale de către prima instanță la soluționarea litigiului.

La 05 septembrie 2018, SRL „Wall Coninvest & Co” a depus referință la cererea de recurs prin care a susținut legalitatea încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând menținerea acesteia.

La 05 octombrie 2018, Nina Niculcea a depus referință la cererea de recurs, susținând că cererea de recurs a fost înaintată cu omiterea termenului de atac.

Examinând materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, urmează a fi restituit din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin. (1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.

Din materialele dosarului s-a constatat că, prin încheierea din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost restituit apelul Consiliului Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, ca fiind depusă în afara termenului legal.

Copia încheierii respective a fost expediată participanților la proces la 21 iunie 2018 (f.d. 61) și recepționată de către recurenți la 26 iunie 2018 (f.d. 62, 63), fapt recunoscut în textul cererii de recurs.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Articolul 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, arată că termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Prin urmare, în speță, termenul de declarare a recursului și-a început curgerea la 27 iunie 2018, ziua imediat următoare datei comunicării încheierii contestate și a expirat la 11 iulie 2018, aceasta fiind ultima zi de depunere a recursului.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat la 20 iulie 2018 (după la

oficiul poștal la 18 iulie 2018) împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, nu se încadrează în termenul de 15 zile prevăzut de lege, de la data comunicării încheierii.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Prin prisma prevederilor citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea de a depune recursul în termen. La caz, recurenții nu au solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, nu au prezentat probe și nu au făcut dovada faptului că motivele pentru care au omis termenul de atac a încheierii din 31 mai 2018, sunt întemeiate.

În acest context, instanța de recurs notează că în conformitate cu art. 56 alin (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

De altfel, instanța de recurs reiterează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă, or, prevederile art. 15 din Codul de procedură civilă, stipulează expres că participanții la proces și alte persoane interesate ale căror drepturi, libertăți ori interese legitime au fost încălcate printr-un act judiciar pot exercita căile de atac împotriva acestuia în condițiile legii.

Față de cele expuse, instanța de recurs consemnează că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei) în carte înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Relevantă în acest sens este și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Panomaryov vs Ucraina (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), în conținutul căreia Curtea a notat că, reînnoirea termenului pentru introducerea unei căi ordinare de atac din motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul a fost depus cu omiterea termenului de declarare și în lipsa cererii de repunere în termen,

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 269-270, art. 426¹ alin. (1) lit. a), 426¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se restituie recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău împotriva încheierii din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, ca fiind depus în afara termenului legal.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu